

Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας: Η Ζωή είναι ο Χριστός ο Ίδιος

[gallery]

Την Ακολουθία και περιφορά του Επιταφίου στον Ιερό Ναό της Παναγίας Πάντων θλιβομένων η χαρά Μόσχας τέλεσε απόγευμα στις 13 Απριλίου 2012 ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας.

Μετά το πέρας της Μεγάλης Δοξολογίας εν πομπή προεξάρχοντος του Μητροπολίτη Ιλαρίωνα έγινε η περιφορά του Επιταφίου περίξ του Ναού. Μπροστά στον Επιτάφιο ο Ιεράρχης ανέγνωσε απόσπασμα της Προφητείας του Ιεζεκιήλ για τη μέλλουσα ανάσταση των νεκρών.

Ληξάσης της ακολουθίας ο Σεβασμιώτατος κ. Ιλαρίωνας κήρυξε το θείο λόγο, όπου ανέλυσε το νόημα της αναστάσεως των νεκρών, όπου ειδικά τόνισε:

«Έχουμε ακούσει έναν ύμνο αφιερωμένο στον εν τάφω Κύριο. Από τους προχριστιανικούς χρόνους μας έρχεται η φωνή του Προφήτη Ιεζεκιήλ, στον οποίο διά του Πνεύματος Αγίου αποκαλύφθη περί της των πάντων αναστάσεως. Περί της αναστάσεως όλου του οίκου Ιζραήλ, ο οποίος είναι όλη η ανακαινισμένη και σεσωσμένη από το Χριστό ανθρωπότητα».

Ο Θεός διέταξε στον Ιεζεκιήλ να προφητεύσει επί τα οστά αφού τον ρώτησε εξαγαώντας αυτό στο πεδίο: «Εἰ ζήσεται τὰ ὀστέα ταῦτα;» και αυτός απάντησε: «Κύριε, σὺ ἐπίστη ταῦτα». Με το λόγο του Προφήτη τα οστά άρχισαν να συναρμολογούνται, εφύτρευσαν σε αυτά νεύρα και σάρκες, επάνω δε στις σάρκες και τα νεύρα, απλώθηκε δέρμα, αλλά πνοή ζωής δεν υπήρχε ακόμη σε αυτά τα σώματα. Και εν συνεχεία εισήλθε σε αυτά το Πνεύμα της ζωής και έζησαν και εστάθησαν όρθια επάνω στους πόδας των, λαός πάρα πολύς (πρβλ. Ιεζ. 37.1-11).

Αυτά τα λόγια της προφητείας αντιβαίνουν στο σύνολο του μακραίωνου βιώματος της ανθρωπότητας, διότι υπήρχαν πολλοί όσοι ήθελαν να αποφύγουν το θάνατο και όμως τα απέτυχαν. Υπήρχαν και όσοι υποσχέθηκαν στην ανθρωπότητα θαυμαστά φάρμακα και ποτά αποβλέποντα στην επιμήκυνση της ζωής και απαλλαγή του ανθρώπου από τον θάνατο. Αλλά ουδείς δεν απέφυγε ακόμα τον θάνατο και κατάφερε να ζήσει αιωνίως. Ένας μετά τον άλλο πέθαιναν αυτοί όπως τις παλαιές εποχές έτσι και σήμερα...

Αυτή την πραγματικότητα την αντιμετωπίζουμε όλοι στη ζωή μας. Σε αυτή αντιτάσσεται η

αναγνωσθείσα σήμερα προφητεία και ο Τάφος του Ζωοδότου Χριστού, ενώπιον του οποίου παριστάμεθα σήμερα, διότι ο Θεός ήλθε για να μας πει ότι Αυτός είναι η Ανάσταση και η Ζωή.

Η Ζωή δεν είναι εκείνο το οποίο εκλαμβανόμαστε ως ζωή. Ούτε σύνολο ημερών ή ετών είναι που ζήσαμε εδώ στη γη. Η Ζωή είναι Ίδιος ο Χριστός. Όποιος μετέχει του Χριστού σε αυτή την επί γης ζωή ζεί την πληρότητα της ζωής. Αυτός είναι ο λόγος διατί από τη νηπιακή ηλικία φέρνουμε τα παιδιά μας στην Εκκλησία. Βαπτίζουμε τον άνθρωπο μόλις γεννηθεί, ενθυμούμενοι τα του Κυρίου: «ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται» (Μκ. 16.16). Καθ'όλη τη διάρκεια της ζωής η Εκκλησία είναι εκείνη, η οποία ως στοργική μητέρα συνοδεύει τον άνθρωπο για να τον εγκεντρισθεί στο Χριστό με τον τρόπο όπως εγκεντρίζονται τα ξηρά κλαδιά. Και εάν στην περίπτωση που σε κάποια φάση της ζωής του ο άνθρωπος απομακρύνεται από την Εκκλησία, ως φιλότεκνη μητέρα αυτή αναμένει την επιστροφή του.

«Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός σήμερα ευρίσκεται στον Τάφο. Έχουμε ακούσει ότι αυτή η μυστική ημέρα προεικονίσθη στη Βίβλο της Γενέσεως όταν ο Συγγραφέας αφηγείτο όπως μετά τις έξι ημέρες της δημιουργίας ο Θεός κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ (πρβλ. Γέν. 2.3). Και σήμερα βλέπουμε πάλι τον Κύριο να παύσει από πάντων των έργων αυτού αφού ολοκλήρωσε το επί της γης στάδιό Του, έπαθε και δέχθηκε το θάνατο. Το σώμα Του παραμορφωμένο από την ανθρώπινη αδικία και κακία, το οποίο δέχθηκε χλευασμό και ταπείνωση, ευρίσκεται τώρα στον Τάφο, ενώ η ψυχή του κατέρχεται στον Άδη για να αναστήσει και εκείνους τους εκείθεν νεκρές (και το εκείθεν πεδίο γεμάτο ξηρά και νεκρά οστά) στην αιώνια ζωή.

Αυτός είναι ο λόγος διατί πάντα με ελπίδα, αγάπη και προσδωκία στο μη τερματισμό της ζωής μας με το θάνατο προσερχόμαστε σε αυτόν τον Τάφο. Όλοι εμείς, ένας-ένας, άλλος πριν, άλλος μετά, θα γίνουμε αυτό το πεδίο, όπου ευρίσκονταν τα νεκρά οστά. Αλλά ο Κύριος μας λέγει ότι θα αναστηθούμε, ότι ο θάνατος είναι ένας πρόσκαιρος χωρισμός με την επίγεια μας ζωή και τον ένα με τον άλλο, και ότι στον μέλλοντα αιώνα θα συναντήσουμε ο ένας τον άλλο και το πιο σημαντικό να συναντήσουμε τον Ίδιο το Χριστό, στον Οποίο μας έφερε η Εκκλησία, του Οποίου μετέχουμε των αγίων Μυστηρίων και κυρίως διά της κοινωνίας των Αχράντων του Χριστού Μυστηρίων.

Προσκυνώντας τώρα αυτό το Ζωοποιό Τάφο να παρακαλέσουμε τον Κύριο πάντα να μας δίδει δυνάμεις να είμαστε αφοσιωμένοι στο έργο Του, στην αγία Του Εκκλησία. Για να κοινωνούμε τακτικότερα των Αγίων του Χριστού Μυστηρίων, διότι το Ίδιο το Σώμα του ταφέντος και αναστάντος Θεανθρώπου Χριστού, το Ίδιο το Τίμιο Αίμα, το οποίο απεριγράπτως ενώνεται με το ανθρώπινο μας σώμα και αίμα και γίνεται στην ανθρώπινη μας φύση αρραβώνας εκείνης της αιώνας ζωής, η οποία αντί μεγάλης τιμής αγοράσθη για μας με το θάνατο του Θεανθρώπου Χριστού. Αμήν».